

Regeringens lovgivningsprogram for dette år omfattede da også et lovforslag på grundlag af handlingsplanen og tre betænkninger fra Strafferetsplejeudvalget. Den ene betænkning er fra 1989 og vedrører ransagning, og de to øvrige betænkninger er fra henholdsvis 1991 og 1995 og handler om beslaglæggelse, fotoforevisning, konfrontation, observation m.v. Der er altså tale om et meget omfattende lovgivningsarbejde.

Hertil kommer, at forslagene i handlingsplanen om organiseret kriminalitet ikke er udmøntet i udkast til lovregler. Sådanne regler skal derfor først udformes.

Bla. på denne baggrund besluttede jeg i begyndelsen af februar at udskyde et eventuelt lovforslag til næste folketingssamling.

Rockerdrabet for nogle uger siden gav anledning til en ny debat og krav om, at der nu må gøres noget, og det må der, men enkeltsager skal ikke sætte tempoet. Vi hverken kan eller bør haste en lovgivning igennem på et så vanskeligt område, hvor der kan være risiko for, at retssikkerheden sættes over styr, hvis man ikke er påpasselig.

Det er nemlig vigtigt, at der er så bred tilslutning som muligt til nye tiltag. Derfor må vi søge at finde nogle midler, som ikke er så kontroversielle, at de sætter skel og møder modstand i brede kredse og også hos domstolene og forsvarsadvokaterne. Så sætter vi nemlig mere til, end vi vinder.

Vi vil derfor nu i regeringen fortsætte vore overvejelser på hele dette område med henblik på næste folketingssamling. Efter en høringsrunde vil jeg til efteråret og inden udløbet af 1996 – som jeg forstår at beslutningsforslaget også mener skal være tidsfristen – bla. på baggrund af handlingsplanen om organiseret kriminalitet fremsætte de lovforslag, som regeringspartierne finder rigtige og nødvendige, indeholdende initiativer både vedrørende vidnebeskyttelse og bedre efterforskningsmuligheder for politiet.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Når man betragter det meget sammensatte billede af kriminaliteten i Danmark, er den kriminalitet, der udøves af rockergupperne, temmelig iøjnefaldende. Det skyldes ikke mindst den meget afvigende adfærd, man ser i disse grupper, som ifølge deres enprocentsfilosofi udgør et sandt broderskab imod borgerdyrene.

Mordet på et Banditos-medlem i Københavns Lufthavn er sammen med mordet på Makrellen

for 10 år siden udtryk for en helt afsporet tankegang, som samfundet naturligvis må reagere på, fordi samfundet her står over for en provokation, som ikke kan eller bør ignoreres.

Men det er sandelig ikke den eneste type kriminalitet, der udøves her i landet, hvad man ved læsning af beslutningsforslaget godt kunne tro. Vi kan ikke tillade os at være blinde for, at der formentlig findes en langt mere udspekuleret, grænseoverskridende kriminalitet, som ikke udøves af motorcyklister med rygmærker, som render rundt og skyder folk ned med oversavede jagtgeværer, men af såkaldt pæne mennesker i pæne stillinger.

Derfor er der stor forskel på de varierende former for organiseret kriminalitet, som overhovedet ikke kan skæres over én kam.

Med den tiltagende internationalisering må vi også være forberedte på, at vi i fremtiden kan støde på udløbere af den organiserede kriminalitet fra f.eks. Italien og Rusland, hvor mafia-kriminaliteten tilsyneladende er udbredt.

Derfor må samfundets svar på disse lovovertrædelser være varierede.

I Socialdemokratiet har vi bestemt sympati for en mere aktiv indsats imod den organiserede kriminalitet og altså også sympati for dele af den handlingsplan, der som bekendt kom fra en arbejdsgruppe under Justitsministeriet.

Jeg hører ikke til dem, der vil kritisere, at der er gået et år, fra arbejdsgruppens forslag forelå, inden der er kommet politiske initiativer, for som ministeren jo også gjorde rede for, er handlingsplanen sendt til en høring, hvor man bla. fra Advokatrådet fik en ret negativ reaktion på nogle af punkterne.

Noget kunne således tyde på, at der skal foretages meget grundige overvejelser, inden vi ændrer den gældende lovgivning. Undskyld mig frasen, men hastværk er som bekendt lastværk, og det gælder vist også i denne sag.

Hvis jeg kort skal omtale enkelte punkter i forslaget, vil jeg især sætte spørgsmålstegn ved forestillingen om det omfattende vidneprogram, som her er skitseret.

Vi medvirker gerne til at beskytte de enkelte vidner så godt som overhovedet muligt, således at åbenbare urimeligheder undgås. Det må sikres, at vidner ikke skal løbe spidsrod mellem den sigtede og dennes venner på vej ind og ud af retsbygningen, og det må sikres, at vidner ikke kan skræmmes til at holde mund, fordi de bliver truet af den sigtede og dennes omgangskreds.